

KLÁRA TRSKOVÁ / 23. 4. 2021

Horko a zločin ve filmech Třicet jedna ve stínu a Šest černých dívek aneb Proč zmizel zajíc

Ve dvou snímcích z druhé poloviny šedesátých let *Třicet jedna ve stínu* a *Šest černých dívek aneb Proč zmizel zajíc* sužuje filmové postavy horko. Aby toho nebylo málo, musí kromě upocených těl řešit navíc chladnokrevně plánované zločiny.

Ve filmu Jiřího Weisse *Třicet jedna ve stínu* z roku 1965 nesmí při ztvárnění filmového horka chybět kapky potu, vychlazené pivo a lidé na koupališti. Jedna z vedlejších postav filmu připomíná, že nemocní lidé horko špatně snáší. Ředitel si v kanceláři stěžuje svému podřízenému: „Je strašný dusno, víte, jak má člověk něco se srdcem, hned cítí každou změnu.“ Dojem z parných dnů dále v dialozích dotváří také zmínky o dalších letních atributech (například o polárkovém dortu).

Hlavní protagonisté snímku se poprvé nevědomky setkají na Občanské plovárně na levém břehu Vltavy. Finanční kontrolor doktor Rudolf Kurka si zde pochutnává na párku, který zapíjí točeným pivem, a přitom zkoumavě obhlíží mnohá těla lidí v plavkách (a takových pozorovatelů je tu s ním více). Jedno z ženských těl, na kterých jeho pohled dlouze ulpívá, patří Aleně Burdové – prodavačce z obchodu s potravinami, ve kterém doktor bude v následujících dnech provádět inventuru. Svě pracovní povinnosti se doktor vydává plnit i přes teplotní nepřízeň a zbrocený potem v těžkém obleku počítá neprodané zboží. Při práci se snaží otírat si zpocené čelo či se alespoň ochlazovat vějířem z úředních lejster. Úlevu před horkem nachází v zadní části prodejny, kde si může navíc o samotě promluvit se slečnou Burdovou.

Zločin s tragickým vyústěním se odehraje až později uprostřed noci, když se slečna Burdová vloupá spolu s vedoucím prodejny do zamčeného obchodu, aby se společně pokusili zvrátit výsledek inventury. Doktor Kurka oznámí svému nadřízenému závěry inspekce a označí jako možného pachatele Alenu Burdovou. S výsledkem své inspekce ale není ani trochu spokojen. Když však své pochybnosti vysloví nahlas, dostane se mu od ředitele doporučení, ať si raději odpočine u vody, protože je velké horko.

Film *Šest černých dívek aneb Proč zmizel zajíc*, který režíroval Ladislav Rychman v roce 1969, je zasazen do prostředí historické budovy rozsáhlé knihovny. Vedro se tedy od silných zdí drží zpátky, nicméně postavy filmu si na horko přesto stěžují. Funguje zde totiž jako omluva pro vzrušení a vášeň a jako záminka pro navázání fyzického kontaktu. Ten si však ve filmu vynucují na mužích karikaturní ženské postavy. Muži se zde ocitají pod ženským drobnohledem ve zvláštní roli obětí. Mladé ženy hodnotí jejich tělesné kvality, mužnost a sexuální výkonnost. V momentě, kdy se postarší vrátný ocitne v kanceláři o samotě se sekretářkou Dášou, upozorní ji: „Pěkně hic, vidíte. Nechcete abych otevřel okno?“ Filmové horko vrátný podtrhne polknutím na sucho a když ho sekretářka Dáša vyzve, že si „udělají pohodlí, když je takové horko“, muž si bez dlouhého rozmýšlení sundá čepici a zbytek uniformy.

Podobně jako ve snímku *Třicet jedna ve stínu* se i zde setkáváme s jedním vyšetřovatelem, který má za úkol vyšetřit krádež. V případě tohoto filmu se zobrazení zločinu ale mísí se surreálními scénami – v kopírovací místnosti se lidé mohou v mžiku zdvojit a vyšetřovatel ladně proplouvá z prostředí plaveckého bazénu do knihovny. Sekretářka se kvůli horku koupe ve vaně umístěné v pracovně ředitele knihovny. Když vana přetéká, nadřízený svou sekretářku Dášu laskavě napomíná: „Dášo, kolikrát jsem ti říkal, že máš dávat pozor, dole už zase prosakuje strop.“ V logice filmu je její omluva velmi prostá: „Když je tak horko, nezdá se ti...“

Nepohodlným horkem se celý snímek také uzavírá. Mladé knihovnice se nudí na večírku, a proto se odeberou do sklepa, kde nevědomky vypijí afrodiziakální elixír. Nedlouho potom si jedna druhé začne stěžovat na velký hic. Oba filmy o spojení horka a zločinu můžete volně zhlédnout na YouTube kanálu [Česká filmová klasika](#).